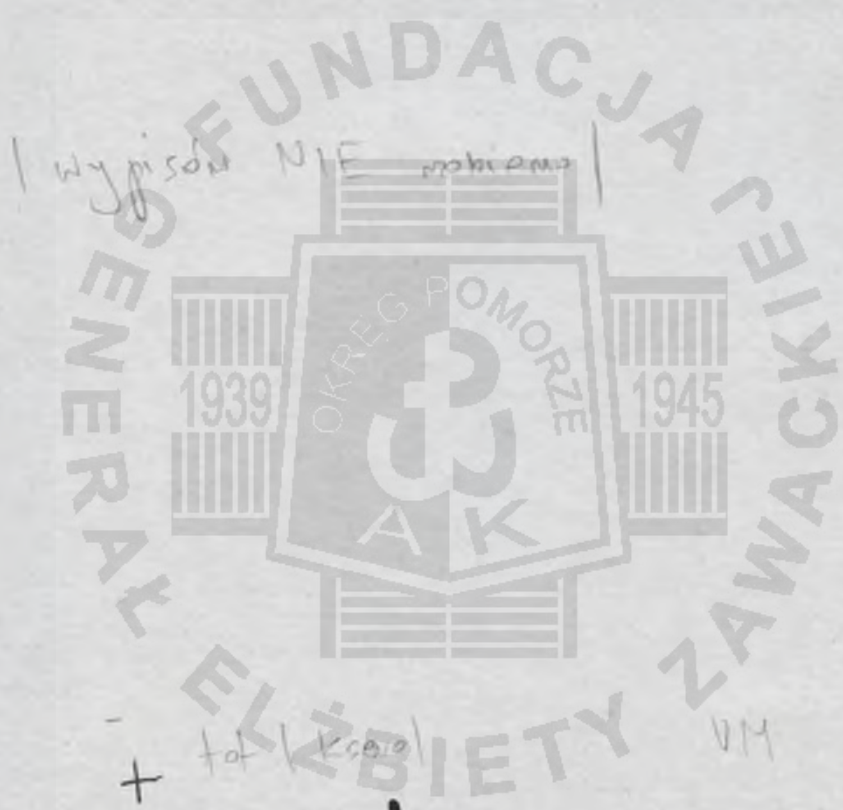

MEMORIAŁ

General Marii Wittek

KAMIŃSKA Zofia

AK
KG

ps. "Zośka - Rogeta"
"Toka"

Oddz. VII

| 1313 - 1344 |

3508/WSK

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI — KAMIŃSKA Zofia

3508 / WSK

I/1. Relacja ✓

I/2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące osoby relatora —

I/3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące osoby relatora —

II. Materiały uzupełniające relację —

III/1 — Materiały dotyczące rodziny relatora —

III/2 — Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III/3 — Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —

III/4 — Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 r. —

III/5 — inne... —

IV. Korespondencja ✓

V. Nazwiskowe karty informacyjne ✓

VI. Fotografie ✓

I 11 Relacja Własna

- Biogram sporządzony przez Barbarę Lenard (siostrę), Warszawa 1985 r., kopia, k. 1 s. 1-2.
- Relacja sporządzona przez Barbarę Lenard (siostrę), Warszawa 1980 r., kopia, k. 5 s. 34
- Biogram oprac. przez E. Zawacką i D. Kramp, 2006 r., wydruk, k. 2 s. 8-9

Barbara Lenard
Ordynacka 13 m 11
00-364 Warszawa

mi ma tel
Smukała 22 VI 2007

Warszawa, 7 września 1985

4/11
do J. d. 1999/85
dn 21/XI

Dane dotyczące Zofii Kamińskiej, mojej starszej siostry,
która zginęła w Warszawie, w maju 1944 r.

Z O F I A K A M I Ń S K A, córka Stefana i Wandy z Piwowarskich,
ur. 15 listopada 1919 r., aresztowana 15 maja 1944 r. w Warszawie
przy ul. 6 Sierpnia 21, zginęła 22 /?/ maja 1944, prawdopodobnie
zameczona przez Gestapo w Al. Szucha.

Do wybuchu wojny mieszkała w Poznaniu, była studentką II roku
Wyższej Szkoły Ogrodniczej i aktywnym członkiem Związku Harcerstwa
Polskiego. Pod koniec 1939 r. przedostała się do Warszawy i zamiesz-
kała przy ul. Różanej 30^a m 8. Od kwietnia 1940 do jesieni 1942 praco-
wała w majątku pod Warszawą.

Od 1.X.1942 na stałe w Warszawie. W tym czasie jest już zaangażo-
wana w pracę konspiracyjną w ZWZ-AK jako łączniczka, ps. "Zośka-Rogata"
w Rejonie V, Obwodu VI AK na Pradze. /Tam też wprowadziła mnie do
organizacji w lutym 1943 r./ Zwierzchniczką była Wanda Karska -/imię
i nazwisko prawdopodobnie konspiracyjne/.

Od lutego /?/ 1943 Zofia pracowała w obsłudze łącznościowej mę-
skich formacji wojskowych, pod kierownictwem "Turskiego", któremu pod-
legały Oddziały Samochodowy, Lotniczy i Broni Pancernej w tym samym
Rejonie. /"Turski" = inż. Antoni Kulikowski, mieszkający wówczas przy
ul. Strzeleckiej na Pradze, obecnie przy ul. Rapperswilskiej 9/.

Po kolejnym oddelegowaniu Zofia Kamińska znalazła się w obsłudze
łącznościowej Biura Finansów i Kontroli KG AK, dowodzonego przez ppłk.
Stanisława Thuna ps. "Leszcz". W tym czasie używała pseudonimu "Tola"
i miała stopień st. strzelca. /Ja przeszłam na jej miejsce do "Turskie-
go"/.

15 maja 1944 r. spotkałyśmy się ok. godz. 14⁰⁰ na ul. Emilii Plater,
żeby razem wrócić do domu /był to dzień jej imienin/. Powiedziała, że
musi tylko załatwić jedną sprawę w pobliżu, żeby nie czekała.
Do domu na Mokotów już nie wróciła. Została aresztowana w "kotle"
urządzonym przez Gestapo w lokalu kontaktowym Wydziału Finansowego
przy ul. 6 Sierpnia 21, wraz z innymi przewieziona na Al. Szucha, a póź-
niej na Pawiak.

19 maja przyjęto dla niej paczkę na Pawiaku, na nr ewidencyjny 218.
26 maja 1944 drugiej paczki już nie przyjęto, była już skreślona z
ewidencji. Od tej pory ślad zaginął.

Według informacji uzyskanych wówczas przez rodziców, a pochodzą-

cych z gypsov współwięźniów, Zofia była w dniach 21 i 22 maja brana na badania na Szuchą. Po pierwszym badaniu nosiła ślady ciężkiego pobicia, po drugim nie wróciła.

Anons poszukujący Zofii Kamińskiej, złożony po wojnie w PCK, nie przyniósł żadnych rezultatów.

Barbara Leonard

R e l a c j a

dotycząca Zofii Kamińskiej, mojej starszej siostry,
która zginęła w Warszawie w maju 1944 r.^{1/}

Z O F I A K A M I Ń S K A, córka Stefana i Wandy z Piwowarskich
ur. 15 listopada 1919 r. w Tuliszkowie k/Konina, aresztowana 15
maja 1944 r. w Warszawie przy ul. 6 sierpnia 81, zginęła 22 /7/
maja 1944, zamęczona przez Gestapo w Al. Szucha.

Do wybuchu wojny w 1939 r. mieszkała w Poznaniu, przy ul. Bóżniczej
8, na terenie rektyfikacji "Akwawit", której ojciec nasz był kie-
rownikiem od 1926 r. Po ukończeniu gimnazjum im. Dąbrówki i zdaniu
matury w Collegium Marianum, wstąpiła do Wyższej Szkoły Ogrodni-
czej w Poznaniu; była studentką II roku.

Wychowana w duchu głębokiego patriotyzmu i społecznego zaangażowa-
nia, którego rzecznikiem była przede wszystkim nasza matka, pocho-
dząca z lubelskiej rodziny o żywych tradycjach legionowych - Zofia
- podobnie jak nasz starszy brat Aleksander - była aktywnym człon-
kiem Związku Harcerstwa Polskiego. Głęboko przeżyła klęskę wrze-
śniową, nie tracąc jednak ani na chwilę wiary w zwycięstwo^{2/}.

Będąc słabego raczej zdrowia, przy wielkiej wrażliwości moralnej,
z trudem znosiła atmosferę terroru i pruskiej buty rozpętanej przez
okupanta hitlerowskiego na terenie "Reichu". Pod koniec 1939 r.
przedostała się do Warszawy i zamieszkała przy ul. Różanej 30^B m 8.
/Ojciec wydalony z Poznania dotarł tu na wiosnę 1940 r., ja z matką
w pocz. 1941 r./.

Od kwietnia 1940 r. do jesieni 1942 r. pracowała jako praktykantka
ogrodnicza pod Warszawą, w majątku Marcellin-Padzinek u pp. Majler-
tów, których córka Zofia i syn Henryk byli jej starszymi kolegami
z Wyższej Szkoły Ogrodniczej w Poznaniu.

Od 1.X.1942 ~~przejechała~~ r. na stałe w Warszawie. Zaczyna pracę w fabry-
ce, gdzie wkrótce otrzymuje urlop bezpłatny ze względu na zły stan
zdrowia^{3/}. W tym czasie jest już mocno zaangażowana w pracę kon-
spiracyjną w ZWZ-AK jako łączniczka, pseudonim "Zoska-Rogata".

— grób symboliczny - tablica na
grobie rodzinnym na Boudnie⁶

414

Nie znam kontaktów przez jakie trafiła do organizacji i przez kogo została zaprzysiężona, ponieważ ze względu na dużą różnicę wieku między nami /6 lat/ i świadomość zagrożenia, starała się kłamać nie wtajemniczać mnie w swoje sprawy. Mimo to jej działalność była wyczuwalna w domu, gdzie za wiedzą matki przechowywała prasę podziemną i inne materiały.

Tereniem jej działania był początkowo rejon Pragi, tam też wprowadziła mnie do organizacji w lutym 1943 r.^{4/}. Punktami kontaktowymi były: kościół św. Floriana i mieszkania przy ul. Szerokiej, Targowej, Ząbkowskiej i innych. Zwierzchniczką była Wanda Karaska /mała, czarna, w średnim wieku, chyba z blizną na policzku/, mieszkająca wraz z mężem Stefanem /imiona i nazwisko prawdopodobnie fałszywe/ w mieszkaniu przy Targowej.

Zofia awansowała, pracowała pod kierunkiem "Turskiego" /inż. Antoni Kulikowski mieszkający wraz z żoną Wandą przy ul. Szwedzkiej?/. Była to już działalność szersza, obejmująca obsługę łącznościową męskich formacji wojskowych, przenoszenie broni, szkolenia techniczne. Po kolejnym awansie znalazła się w obsłudze łącznościowej Biura Finansów i Kontroli Komendy Głównej AK, dowodzonego przez ppłk. Stanisława Thuna ps. "Leszcz". W tym czasie była już bez reszty pochłonięta pracą konspiracyjną, miała ps. "Tola" i stopień st. strzelca. Ja przeszłam na jej miejsce do "Turskiego".

15 maja 1944 r. spotkałyśmy się ok. godz. 14⁰⁰ w klinice /Omega?/ gdzie leżał nasz wuj. Był to dzień jej imienin i miałyśmy razem wrócić do domu. Powiedziała, że musi załatwić jeszcze tylko jedną sprawę w pobliżu i wyszła ok. godz. 15⁰⁰ z kliniki. Do domu już nie wróciła. Została aresztowana w "kotle" urządzonym przez Gestapo w lokalu Wydz. Finansowego Komendy Gł. AK przy ul. 6 sierpnia 21, wraz z innymi aresztowanymi przewieziona na Al. Szucha, a później na Pawiak^{5/}.

19 maja przyjęto dla niej paczkę na Pawiaku na nr ewidencyjny 218

26 maja 1944 r. paczki na Pawiaku nie przyjęto. Była już skreślona z ewidencji. Od tej pory ślad zaginął.

Według informacji uzyskanych wówczas przez rodziców, a pochodzących z grypsów współwięźniów, Zofia była w dniach 21 i 22 maja brana na badania na Szucha. Po pierwszym badaniu nosiła ślady ciężkiego pobicia, po drugim nie wróciła.

74/15

W obawie przed rewizją ~~miłymi~~ w domu i konsekwencjami aresztowania Zofii wyjechałam pod Warszawę i wróciłam dopiero przed samym wybuchem Powstania. Rodzice jednak nie ustawali w próbach ratunku i uzyskania informacji. Wiem, że cała rodzina składała swoje skromne zasoby biżuterii i pieniędzy, które przez pośredników miały dotrzeć rzekomo do jednego z funkcjonariuszy Gestapo ~~przez~~ Al. Szucha. Ten w zamian - potwierdził wprawdzie, że Zofia Kamińska figuruje w ewidencji jako zmarła, ale dodał jako "nadsięj", że w rzeczywistości została wywieziona do obozu koncentracyjnego. Wybuch Powstania przerwał wszelkie kontakty. Rodzice zostali wypędzeni z domu po upadku Mokotowa. Ja - w czasie Powstania sanitariuszka w Szpitalu Polowym Wilcza 61 /pod dowództwem lek.med. Stanisława Bayera ps. "Leliwa" /71/, po kapitulacji wraz z transportem rannych wywieziona zostałam do obozu jeńców wojennych w Zetthein nad Elbą, gdzie w Szpitalu Polowym jeńców AK nadal pełniłam funkcję sanitariuszki /nr jeniecki 305 358/. Do kraju wróciłam w lipcu 1945 r.

~~transporytami~~ Anons poszukujący Zofii Kamińskiej, złożony po wojnie w PCK, nie przyniósł żadnych rezultatów.

PRZYPISY:

1/ Relację opieram na faktach znanych mi osobiście, ~~z~~ danych z anonisu poszukiwawczego złożonego w PGK w 1945 r. oraz na okrucinach dokumentów przekazanych rodzicom po wojnie w Poznaniu przez wielkiego przyjaciela Zofii Tadeusza Grajka, na które składają się: - fragmenty pamiętnika pisanego przez nią do końca 1939 r. i listy pisane do Tadeusza z Warszawy od 9 stycznia 1940 r. do 20 grudnia 1943 r. przekazywane przez pocztę luk okazji. Dokumenty te i nieliczne fotografie są w moim posiadaniu. Reszta przepadła w czasie Powstania Warszawskiego.

2/ Zapis w pamiętniku pod datą 7.IX.39 - czwartek

1.IX w piątek rano wybuchła wojna z Niemcami. Olka nie ma nie wiadomo gdzie się obraca. Tatusia wyszali przed rozpoczęciem wojny na drugi koniec Polski w sprawach służbowych. Nie ma go do tej pory i nic nie wiemy, gdzie przebywa. Mamusię to bardzo męczy. Nie ~~nie~~ śpi ani w nocy, ani we dnie. W niedzielę o godz. 11^{tej} Anglia przystąpiła do wojny. Francja o godz. 17^{tej}. Poznań zbombardowany, ale głównie w piątek, potem już nalotów nie było. We wtorek wiódz szykowała się do ucieczki. My też, ale doszliśmy dzięki Bogu tylko do kowala. Okazało się, że drogi do Kutna zapchane. Głód i chłód wielki, a samoloty niemieckie bombardują te masy. Radio poznańskie nie funkcjonuje. Od dziś Warszawa przestała nadawać. Mocno jest zbombardowana. W Poznaniu mosty wysadzone w powietrze. Niemcy weszli bardzo daleko włąb. Linia I Bydgoszcz, Toruń, Ciechanów, Płońsk. Linia II Częstochowa, Łódź, Piotrków. W Gdańsku Vesterplatte bohatercko się broni. U nas są pp. Stankowscy z dziećmi i siostra p. St. p. Szulczewska z córeczką. Przestali oni wierzyć w zwycięstwo, ale ja wierzę ciągle i ufam w Bogu. Bóg jest nie rychliwy, ale sprawiedliwy. Mam nadzieję, że my doczekamy jeszcze zwycięstwa, a jeśli nie to wola boska. Ja jedynie jestem zupełnie spokojna, ale nie umiem tej wiary przelać na innych. Szkoda. Żal mi patrzeć na tych ludzi, którzy tak strasznie się denerwują i nie wierzą w zwycięstwo i sprawiedliwość. Ludzie nie są sprawiedliwi, ale Bóg napewno. ..."

/pisane we wsi Gowarzewo k/Poznania/.

BL.

1414

xix Z listu do T.G. 8/IX.40

" Przeczalałam Twój list. Szłam na pole i myślałam - dziś powinien być od Tacka list. Przyszedł.

I dlaczego - powiedz mi Tacku dlaczego jest niesprawiedliwość na świecie. Dlaczego źli żyją i dobrze im się powodzi, a ludzie czysti i dobrzy giną? Frankowi zazdroścę Jego śmierci. Jeden bohater więcej. Dżban krwi niewinnie przelanej napełnia się coraz więcej, a gdy się napełni i przeleje wówczas sprawiedliwość się ocknie. Franek, ten nasz serdeczny Kolega pozostanie w moich myślach nazawsze jako czysta i promienna postać otoczona aureolą bohaterstwa. Ale taka śmierć jest piękna, wie się dla kogo się ginie i dlaczego. Tylko pięści zaciskam na myśl, że giną bez broni, bez walki." ...

3/ Nie wiem o jaką fabrykę chodzi, nie przypominam sobie tego faktu. Sądzę, że było to zatrudnienie fikcyjne dla posiadania niezbędnego świadectwa pracy.

4/ Wobec braku świadków Komisja weryfikacyjna nie uznała tego początkowego okresu pracy konspiracyjnej wliczając do moich praw kombatanckich dopiero okres od 1. września 1943 r. /nr ewidencyjny W - 53173/.

5/ Regina Domańska, Maria Rutkiewicz, Więzienie "PAWIAK" kalendarz wydarzeń, w: "Muzea Walki" IV, Warszawa 1971, s.153.

Regina Domańska, Pawlak - Więzienie Gestapo, Kronika 1939-1944, Warszawa 1978, s.457.

6/ Fragment z ostatniego listu do T.G. 20.XII.43

..." Tak jakos teraz dziwnie się czuję. U nas w Warszawie teraz tak "przyjemnie". Codziennie coraz nowe szeregi.... I czasem mi się zdaje, że i ja znajduję się między tymi, którzy są już gdzieś indziej. Ale najpierw jeszcze chciałabym zobaczyć. " ...

7/ Stanisław Bayer, Szpital Polowy "Wilcza 61" /Wspomnienia lekarza z okresu Powstania Warszawskiego/ w: Archiwum Historii Medycyny, 1966, XXIX, s.182,184, 326.

Stanisław Bayer, "Nie byłem Kolumbem" , Warszawa 1977, s.88,92, 93,113,121.

BZ.

Przebieżenie Krystynie Betorske 2 H-wy

Biogram oprec. przez E2 i D. Ku do
"Tola" z Sibumike "wzrost kobiet" gest. 25 VIII 05

(201) 1/1/8

KAMIŃSKA Zofia (1919-1944), harcerka, od 1941 jako „Zośka-Rogata” łączniczka Rejonu 5, Obwodu VI Praga Okręgu AK Warszawa, później jako „Tola” łączniczka Komendy Oddziału VII Biura Finansów i Kontroli KG AK, *wyznawca Pawiake*

Zofia Kamińska urodziła się 15 XI 1919 w Tuliszkowie, pow. koniński jako córka pracownika rektyfikacji „Akwawit” Stefana i Wandy z d. Piwowarskiej. W rodzinie składającej się także ze starszego brata Aleksandra i młodszej siostry Barbary panowała, głównie dzięki matce, atmosfera głębokiego patriotyzmu i społecznego zaangażowania. W Poznaniu Zofia ukończyła gimnazjum im. Dąbrówki, następnie uzyskała maturę w Collegium Marianum. Aktywna członkini Chorągwi Wielkopolskiej Organizacji Harcerki. Podjęła studia w Wyższej Szkole Ogrodniczej, przerwane wybuchem wojny.

Po wybuchu wojny, pod koniec 1939 przedostała się do Warszawy, gdzie zamieszkała przy ul. Różanej, dokąd także dotarli w 1940 ojciec, a w 1941 matka z siostrą. Od kwietnia 1940 do jesieni 1942 pracowała jako praktykantka ogrodnicza w majątku Marcelin-Padzinek pod Warszawą u pp. Majlertów, których córka Zofia i syn Henryk byli jej starszymi kolegami z Wyższej Szkoły Ogrodniczej w Poznaniu. Od 1 X 1942 na stałe zamieszkała w Warszawie. Rozpoczęła pracę w fabryce, gdzie wkrótce otrzymała urlop bezpłatny ze względu na zły stan zdrowia.

Zaangażowana jako „Zośka-Rogata” w ZWZ-AK, pełniła funkcję łączniczki Rejonu 5, Obwodu VI Praga pod kierownictwem Wandy Karskiej. W mieszkaniu, za wiedzą matki, przechowywała prasę podziemną i inne materiały. Od lutego (?) 1943 *pracowała* w tym Rejonie w obsłudze łącznościowej męskich formacji wojskowych pod kierownictwem A. Kulikowskiego, „Turskiego”, któremu podlegały Oddziały Samochodowy, Lotniczy i Broni Pancerniej. M.in. przenosiła broń i sprzęt niezbędny przy szkoleniu technicznym. Następnie jako „Tola” została przydzielona do obsługi łącznościowej Biura Finansów i Kontroli KG AK, dowodzonego przez ppłk. S. Thuna, „Leszcza”. Została aresztowana 15 V 1944 w „kotle” urządzonym przez gestapo w lokalu kontaktowym Wydziału Finansowego przy ul. 6 Sierpnia 21, *kontrola* przewieziona na Szucha, a następnie na Pawiak, gdzie *już w Brnie* otrzymała nr ewidencyjny 218. Nieznane są jej dalsze losy. Według informacji przekazanych przez siostrę Zofii Barbarę Lenard: 19 maja przyjęto dla niej paczkę na Pawiaku, na nr ewidencyjny 218. 26 maja 1944 drugiej paczki już nie przyjęto, była już skreślona z ewidencji. Od tej pory ślad zaginął. Według informacji uzyskanych wówczas przez rodziców, a pochodzących z grypsów współwięźniów, Zofia była w dniach 21 i 22 maja brana na badania na Szucha. Po pierwszym badaniu nosiła ślady ciężkiego pobicia, po drugim nie wróciła. (...) Rodzice jednak nie

ustawali w próbach ratunku i uzyskania informacji. Wiem, że cała rodzina składała swoje skromne zasoby biżuterii i pieniędzy, które przez pośredników miały dotrzeć rzekomo do jednego z funkcjonariuszy gestapo w Al. Szucha. Ten w zamian potwierdził wprawdzie, że Zofia Kamińska figuruje w ewidencji jako zmarła, ale dodał jako „nadzieję”, że w rzeczywistości została wywieziona do obozu koncentracyjnego. Wybuch Powstania przerwał wszelkie kontakty.

Kpt. Zofia Kamińska została odznaczona Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari (brak dokumentu odznaczenia). Nadanie zostało zweryfikowane przez Kapitułę Londyńską z nr. Krzyża 13065.

Rodzice Zofii zostali wypędzeni z domu po upadku Mokotowa. Po wojnie złożyli w PCK anons poszukujący Zofii, ale nie przyniósł on żadnych rezultatów. Siostra Barbara (1925-1999), od 1943 łączniczka Obwodu Praga AK, w Powstaniu sanitariuszka w Szpitalu Polowym Wilcza 61, jeniec obozu Zeithen, do kraju powróciła w lipcu 1945.

APAK, T. 3508/WSK (tamże rel. siostry Lenard B. oraz dane przekazane przez siostrzenicę Batorską K.);

Bayer S., *Służba zdrowia Warszawy*, Warszawa 1985, s. 164; *Ludność cywilna w Powstaniu warszawskim*, t. 1, cz. 2, s. 551; *Sł. uczestniczek...*, s. 174-175, 219, 224, 249, 414, 581; *Służba Polek...*, cz. 4, s. 114, 120, 122, 130, 133; Polak B., *Wybór źródeł*, s. 371; Urbanek, *Pielęgniarki...*, s. 392; Wesołowski, *Order VM...*, s. 565, 728.

IV Korespondencja
(2005) k. 7.

kopie

Toruń 6 V 2005 r.

L. dz. 1183/E2/05

Pani Maria Krzyżańska
ul. (...)
61-646 Poznań

Szanowna Pani,

Dziękujemy za Pani list z 29 kwietnia br. i załączone pisma dotyczące odznaczonej VM Zbysławy Krajna. Jak już Pani wie z rozmowy telefonicznej z Panią Profesor Zbysława Krajna posiada zweryfikowane nadanie VM.

Zwracamy się do Pani z kolejną prośbą, tym razem poszukujemy danych o odznaczonej VM Zofii Kamińskiej, ur. 15 XI 1919 w Tuliszkowie, pow. koniński, która przed wojną ukończyła Gimnazjum im. Dąbrówki w Poznaniu, maturę uzyskała w Collegium Marianum, była czynną uczestniczką Chorałwi Wielkopolskiej Organizacji Harcererek, rozpoczęła studia w Wyższej Szkole Ogrodniczej ^{w Poznaniu} /przerwane wybuchem wojny; w czasie okupacji w AK w Warszawie, zginęła w maju 1944 prawdopodobnie zamęczona w czasie przesłuchania przez gestapo. Może uda się Pani coś o niej znaleźć. Z góry dziękujemy za wszelką pomoc.

Z wyrazami szacunku

Dorota Kromp

Dorota Kromp

Sekretarka prof. Elżbiety Zawackiej

*Miano Droga,
- Rozmawiałam tel. z pdk Sulejcem W. (była. Odznaczenie Wydział ds. Komb.)
Miałam nadzieję VM jest w posiadaniu a z Kancelarii Kapituły mi jest
o sprawach odznaczeń VM, to jest nasz i może mi dobrze
świadczyć o jej myśleniu
- Mam kopię z broszurą z Kamińskiej VM, z ramienia Zofii Kamińskiej
zamieszkałej; trudno jej zidentyfikować. Proszę o pomoc
Bardzo serdecznie pozdrawiam i dziękuję z góry
7/5-05 Elżbieta Zawacka*

Hal. Przyznanie

202. do p. 654/05

IVf2

B76

Prezes
Zarządu Okręgu Poznań SZZAK

kpt. lek. med. Jan Górski

25.V.05
440/2005

ZWIĄZEK HARCERSTWA POLSKIEGO
KOMENDA CHORĄGWI WIELKOPOLSKIEJ
im. Powstańców Wielkopolskich 1918/19

61-809 Poznań, ul. Św. Marcin 80/82 tel.: 0-61 852-48-74, fax: 0-61 852-92-32
e-mail: biuro@zhp.wlkp.pl

Poznań, dnia 19.05.2005 r.

Światowy Związek Żołnierzy
Armii Krajowej
Oddział Poznań
Al. Niepodległości 16/17
61-713 POZNAŃ

Dotyczy: rozmowy telefonicznej.

Komenda Chorągwi Wielkopolskiej ZHP informuje, że w dokumentacji Archiwum Komendy Chorągwi oraz sprawdzeniu w dokumentach Stowarzyszenia Szarych Szeregów O/Wielkopolska, nie znaleziono żadnej wzmianki o działalności w ZHP na terenie Tuliszkowa Zofii Kamińskiej ur.15.11.1919.

KOMENDANT CHORĄGWI
[Signature]
hm. Jarosław RURA

2el. dop. 654/05
IB BTG
Poznań, dnia 24.06.2005 r.

AU/ 2005

SZT
wpły
L. dz. 27.2.05
595/2005

polecony:

Szanowna Pani
por.mgr Maria Krzyżańska

ŚWIATOWY ZWIĄZEK ŻOŁNIERZY
ARMII KRAJOWEJ OKRĘG POZNAŃ
Al. Niepodległości 16
61-713 POZNAŃ

W odpowiedzi na Państwa prośbę L.dz: 406/2005 z dnia 13.05.2005 r. w/s udostępnienia materiałów archiwalnych dotyczących p. Zofii Kamińskiej ur. 15.11.1919 r. byłej słuchaczki Państwowej Szkoły Ogrodnictwa w Poznaniu uprzejmie informuję, że Archiwum Uczelniane Akademii Rolniczej w Poznaniu nie posiada w swoich zasobach dokumentacji archiwalnej po wspomnianej wyżej PSzO w Poznaniu.

Nie przyznaje się do posiadania tej dokumentacji Wydział Ogrodniczy AR P-ń, który tradycją sięga PSzO, jak również Wydział Rolniczy naszej Uczelni:

Archiwum AR P-ń cieszy się z posiadania publikacji zatytułowanej "HISTORIA STUDIÓW OGRODNICZYCH W POZNANIU CZĘŚĆ I OKRES 1920 - 1951 " opracowanej w 1966 r. przez pracowników byłej PSzO i WSR w Poznaniu w oparciu o nieliczne zachowane dokumenty itd. jak mówi wstęp do tej publikacji /kserokopia w załączeniu /

Nieżyjący już Pan prof. Stefan Alwin przyznał się przed laty do posiadania kilku albumów absolwentów, dzienników studentów i innej skromnej dokumentacji po PSzO w Poznaniu i obiecał przekazać te materiały do Archiwum AR, ale na tym się skończyło:

Być może, że ocalałe z zawieruchy wojennej szczątki dokumentacji znajdują się w Archiwum Kuratorium Oświaty w Poznaniu lub w Archiwum Państwowym w Poznaniu, a może po prostu bezpowrotnie zaginęły:

Życzę owocnych poszukiwań:
Załącznik : 1

Z wyrazami szacunku
GŁÓWNY SPECJALISTA
ARCHIWUM UCZELNIANE
mgr Barbara Kosińska-Ludwiczak

p. 654/05

IV/4

B76

teżke UM
Kamińska

**ŚWIATOWY ZWIĄZEK ŻOŁNIERZY ARMII KRAJOWEJ
OKRĘG POZNAŃ**

61-713 POZNAŃ, AL. NIEPODLEGŁOŚCI 18, pokój 322, tel. 854-19-18
KONTO BANKOWE: PKO BP SA O/I POZNAŃ Nr 05 1020 4027 0000 1902 0300 2243

brak danych

L. dz. 587/2005

Poznań, dnia 03.08.2005

Szanowna Pani
płk prof. Elżbieta Zawacka
Redaktor "Kobiet Kawalerów Krzyża VM"
ul. Gagarina 136)26
87 100 Toruń

Dotyczy : Zofii Kamińskiej

Zgodnie ze zleceniem dokonujemy kwerendy dot. śp. Zofii Kamińskiej, niestety bez rezultatu narazie. Czynimy dalsze starania naterenie miasta i powiatu konińskiego. Przekazujemy odpowiedzi na nasze poszukiwania Związek Harcerstwa Polskiego 19.05.2005 Akademii Rolniczej w Poznaniu z dnia 24.06.2005 l.dz.AU)2005

Z wyrazami szacunku

Sekretarz
Zarządu Okręgu Poznań SZZAK
por. mgr Urszula Hoffmann

Wiceprezes
Zarządu Okręgu Poznań SZZAK
por. mgr Maria Krzyżańska

Przysięże S. Nekowskie IV/5
1908 05

Dotyczy

Zofii Kamińskiej

- ewentualnie do
archiwum.

J.M.

- opracowała mężysca siostra
Barbara Leonard.
Zmarła 19.VII, 1999 rok

zest. do p. 654/05

VI 2005 nr 335 IV/6

terce UM
Kamieńskie

Wszystkie materiały i informacje
oraz fotografie dotyczące Zofii Kamieńskiej
otmynam od

p. Krystyny Batorskiej

Zam 00-364 Warszawa, ul. Ordynacka nr 13 m 1.

tel. 826-18-08.

siostrenicy s.p. Zofii Kamieńskiej

córki Barbary Lenard - zmarła 19.VII.1999,

siostry Zofii Kamieńskiej.

✓ Uprzejmie proszę o przestanie t. II. VM -
p. Krystynie Batorskiej.

J. Malus

Prof. dr hab. Elżbieta Zawacka
87-100 Toruń, ul. Gagarina 136 m 26
tel. 056 / 65 17 344
e-mail: zawacka@wp.pl

Tezta KAMIŃSKA 2.

W. 698/05

IV/4

Toruń 7 IX 2005 r.

b.m.r
I tezte
UM
Kaminike

1 kopie uE2

L.dz. 2538/E2/05

Pani Krystyna Batorska
ul. C
00-364 Warszawa

Szanowna Pani,

Za pośrednictwem Pani Ireny Makowskiej otrzymaliśmy przekazane przez Panią materiały dotyczące Pani śp. Ciotki Zofii Kamińskiej odznaczonej orderem Virtuti Militari. Przepraszamy za opóźnienie w odpowiedzi spowodowane przerwą urlopowa oraz pilnymi pracami wykończeniowymi nad II tomem *Słownika Biograficznego Kobiet Odznaczonych Orderem Wojennym Virtuti Militari*, w którym znajdzie się biogram Pani Ciotki. Słownik ma ukazać się w listopadzie br. i wtedy prześlemy go Pani w podziękowaniu za tak cenną dla nas pomoc.

Z wyrazami szacunku

Dorota Kromp

Dorota Kromp

Sekretarka prof. Elżbiety Zawackiej

kopie wysłana do J. Makowskiej
7 IX 05

1975

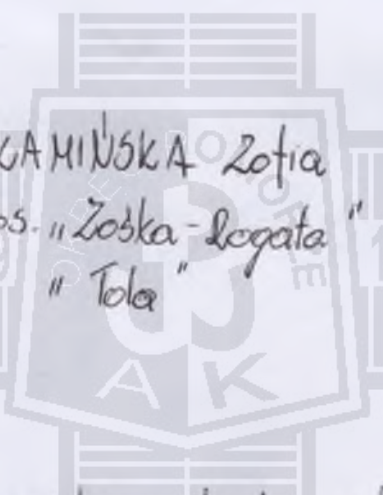
T. 3508 /usk

AK
KG
Oddz. VI

KAMIŃSKA Zofia
ps. "Zośka - Legata"
"Tola"

1939

1945

1. Nazwiskowe karty informacyjne

HK-W-va

KAMINSKA Zofia
seputaniuska, ps. "Lola"
ul. 5, nr. 43065

Zob. P. Pesotarski, Order Virtuti Militari
i Jego Rewalencje
Ballouk Press, Ocala, Florida, USA
str. 565, 1992.

h Dec 99

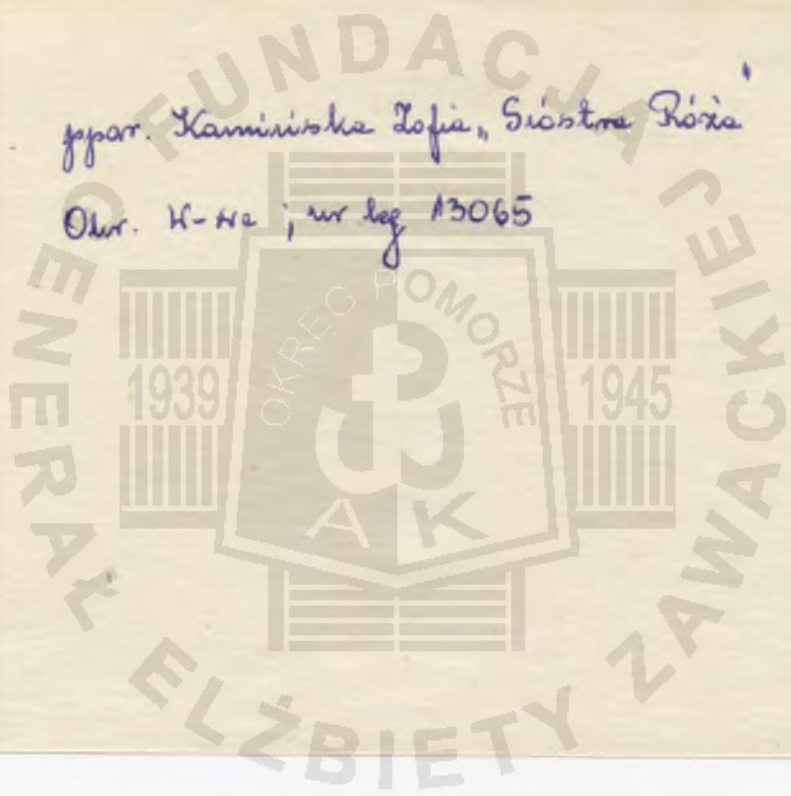
KAMIŃSKA Zofia

AK
K-112

zob.
Wykaz teczki personalnych kobiet z AK w SPP

B.K. '89

ppar. Kaminińska Łopia, Siostra Róża
Okr. H-Ha, nr leg 13065

KAMINSKA Barbora
zem. Lemond

AK
KG
Odd. 111

- adres 2 1985

00-364 W-w

Zob. Koperka UM Kaminská Zofii
(Lit 2 7/1985)

b.k. X 2004

KAMIŃSKA ZOFIA, „Zosia”, „K6s” (?-30 VIII 1944), w konsp. sanitariuszka batalionu „Chrobry I” zgrup. AK „Sosna”, zginęła w Powstaniu Warszawskim w zbombardowanym Pasażu Siemsa, gdzie zgrupowanie kwaterowało; zginął tam też jej mąż Jerzy, kpr. „Blysk”.

392, t. 1/2, s. 551, 619, 464, s. 601.

KAMIŃSKA ZOFIA, „Tola”, „Zoska Rogata” (15 XI 1919-22 V 1944) ur. w Tuliszkowie w pow. konińskim, c. Stefana, pracownika rektyfikacji „Ak-wawit”, i Marii z Piwowskich, zam. w Poznaniu; harcerka Chór. Wielkopolskiej OH, ukończyła gimn. im. Dąbrowski, maturę zdała w Collegium Marianum, po czym wstąpiła do Państwowej Szkoły Ogrodniczej w Poznaniu; jesienią 1939 przedostała się do Warszawy, dokąd wkrótce schroniła się reszta rodziny; od 1942 łączniczka w Obwodzie ZWZ-AK Praga pod kierownictwem Wandy Karskiej (?), następnie pod d-twem inż. Antoniego Kulikowskiego ps. „Turski”; obsługiwała oddział bojowy, przenosiła broń i sprzęt do szkolenia technicznego, w końcu przydzielona do służby łączności w Biurze Finansów i Kontroli pod rozkazami ppłk. Stanisława Thuna „Le-

szcza” w KG AK, aresztowana 15 V 1944 w „kotle” przy ul. 6 Sierpnia 21 w mieszkaniu Janiny Walewskiej (zob.) będącym punktem kontaktowym, więziona na Pawiaku, 21 i 22 t.m. badana w al. Szucha, skąd nie wróciła; zginęła także aresztowana w tym „kotle” Izabela Łopuska i Jadwiga Kubiakówna oraz aresztowana później Iwona Krugłowska (wszystkie zob.).

279

279 s. 457, tel. Barbary Leonard (siostry).

i

+ KAMIŃSKA ^{UM} Zofie

AK
W-we

ps. "Zosie"

- samitamiusze, zginęła wraz z mężem
Jerzym ps. "Błysk" pod gruzami pościn
Simonse w VIII 1944 r.

Zob. "Ludność cywilna w P W", t. 1, cz. 2,
s. 551

0.6 XII 01

i

UM

AK
W-wr

KAMIŃSKA Zofie

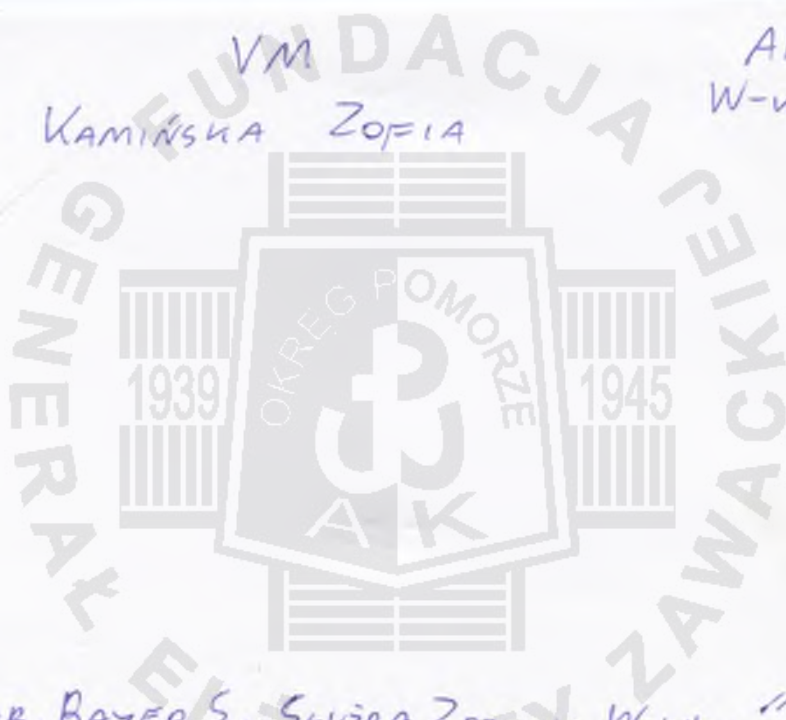
- M. Kmyzińska podjęła się parant' -
wznieść decyzję o niej

2ob. koresp. E2 z M. Kmyzińska, list 2/6/05
ip. 474/05, B76

Dw. 4/05

VM
KAMIŃSKA ZOFIA

AK
W-wa

ZOB. BAYER S. "SERWIS ZOROWIA W-wy..."
ZM. u. X103 W-wa, MON, 1985 s. 164

i

UM?

AZ
W-ve

KAMIŃSKA Zofie
ps. "Aldona-Zofie"

1939

1945

Zob. Urbańek, "Pielęgniarki i sanitariuszki",
W-ve 1988, s 382

D.K. IX 2001.

i

UM

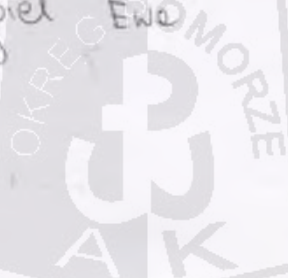
AK
W-ve

HEMPLOWA Zofie

zd. Kewiniske

ps. "Jępiel Ewa"

1939

1945

Jdb. Służba Pdeł... , ce. 4, S. 114, 120, 122,
130, 133

dkw. Tom.

i

UM!

AK
W-we

KAMIŃSKA Zofie
ps. "Siostra Rozie"

Zob. Urbowek, "Pielegniarki i sanitariuski",
W-we 1988, s. 423

D.k. 17 2001

VM

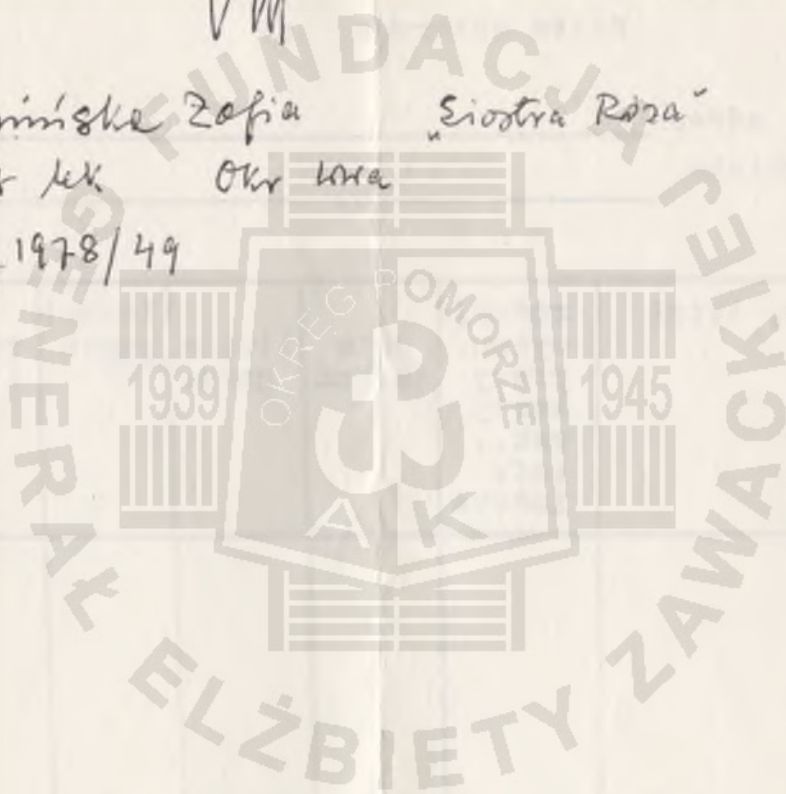
Ramin'ska Zofia

"Siostra Rosa"

kpt lek

Okr Wra

HW 1978/49

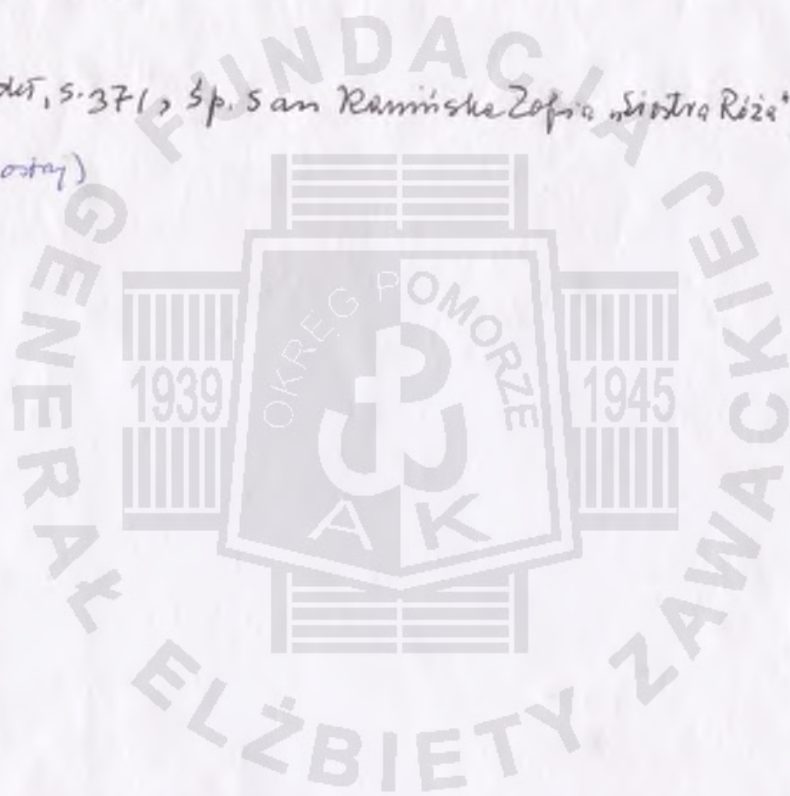
V. Wypisy ze źródeł (nawikłowe karty inf.)

Sulig br

4212

- 1. N ^r Kaminiśke Zaka
- 2. I., ps. Zofia „Jole” KOS „Sestra Rozu” c. Stefana „Zoske Pogate”
- 3. ur. 15 XI 1919 + 22 V 1944
- 4. st. namf
- 5. Org. 2652 AK PK KWA GPR
[ZHP przed wojną]
- 6. przydz. Okr WWA 660 VI (Praga) Rep. V
K9 AK O # III K9 ; notatka
Sulig W Skłodowska
- 7. funkcje
namf 15 V 1944
- brak Sulig Makowka, Cydrinowa, Dyrba, młanul
- SPP8. nr 13 065 (na 2 listy Sulig's Wykus.)
- 9. źr.

- 1 Kaminarska Zofia, Sam., TK OK Warszawa, Siostra Róża, 565, 17
 2 Henci brat, Henci PRL brat.
 3 S. M. M. M.
 4 B. Palak, Wybor Zrodol, s. 371, Sp. Sam Kaminarska Zofia "Siostra Róża", Okr. LWA, 2174, 19.7.64
 5 SPP-terakta. (z siostry)
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17 z siostry
 18
 19
 20 z siostry Barbara Leonard, z Hancy Stefodoway Wersone
 21

z siostry z SPP

T.3508/WSK

AK

KG

odc. II

KAMIŃSKA Zofia
ps. „Zoska”,

VI. Fotografie

1. Zdj. profil, [b.d.], Ksero, szt. 4

V/1

1. WSK
Teżsi osobowc

2. T. 3508 / WSK

3. Ksero

4.

5. KAMIŃSKA

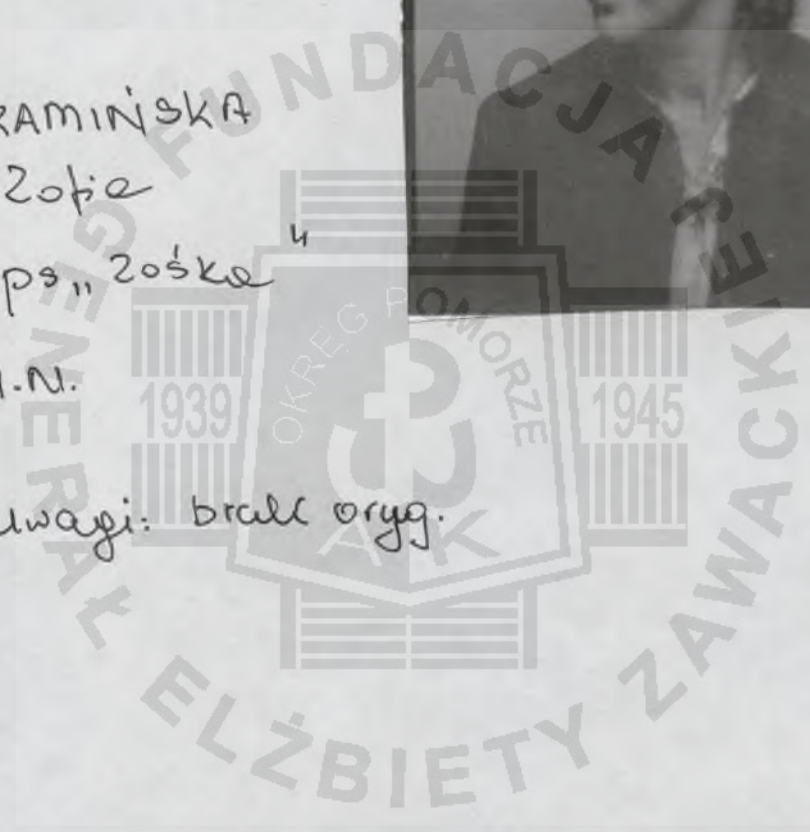
Zofia

ps. "Zośka" 4

6. M.N.

7.

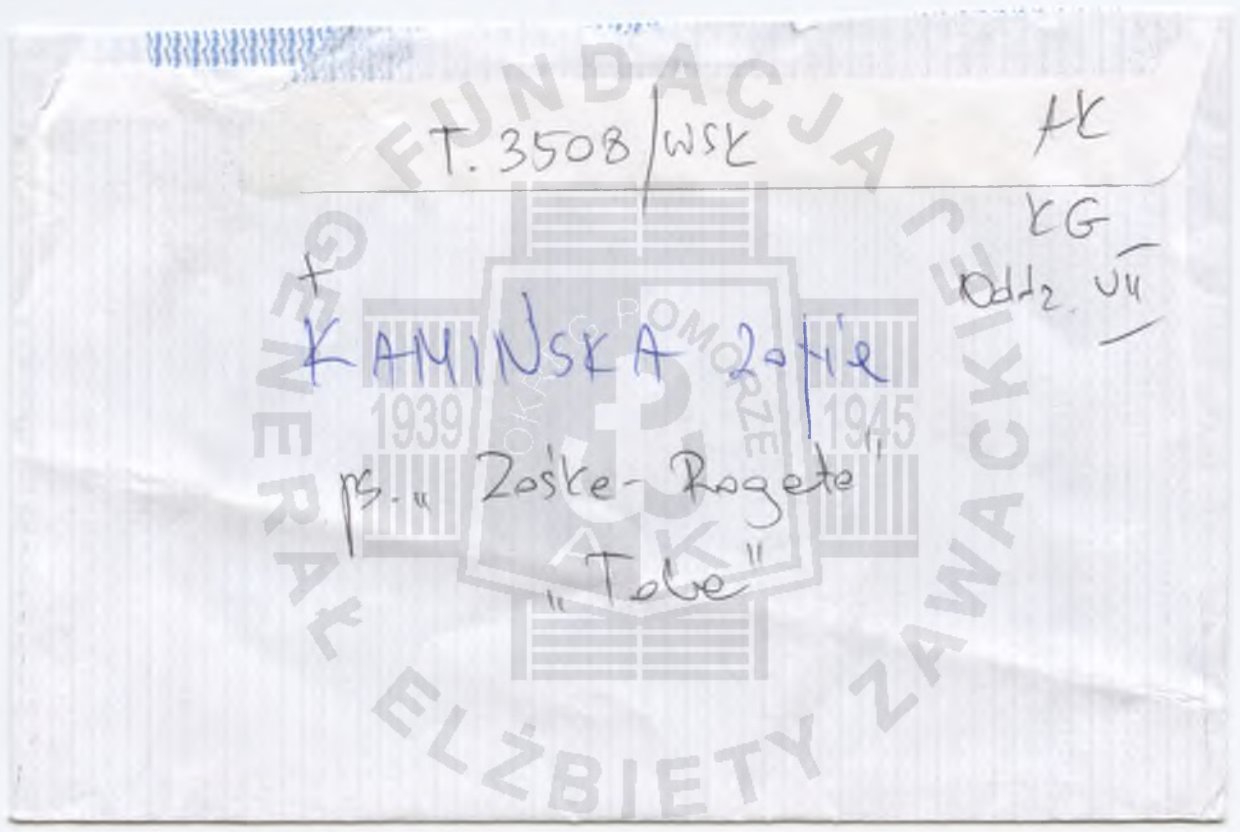
8. Uwagi: brał oryg.

KAMINSKA Zofia ^{1/2}

T. 3508 / WSK

AK

KG

oddz. VII

KAMINSKA Zofia

ps. "Zoske-Rogata"

"Tobe"

KAMIŃSKA Zofia

